

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Poleżone po tej stronie Prutu gminy *Pererów, Matijowce* i *Załusze* w obwodzie kołomyjskim obowiązują się po wieczne czasy dla założenia spółnej szkoły parafialnej, istniejący już budynek szkoły z pomieszkaniem nauczyciela utrzymywać zawsze w dobrym stanie, sprawić porządki szkolne, czuwać nad czystością szkoły, dostarczać na opał szkoły rocznie 4 niższo-austr. sągów drzewa, z czego na gminę *Pererów* przypadają 2, a na obie inne gminy po 1 sągu, przystawiać bezpłatnie drzewo, które zakupywać będzie nauczyciel na opał pomieszkania swego w obrębie jednej mili, a na koniec płacić każdemu nauczycielowi rocznie 100 zł. w. a., z czego na gminę *Pererów* przypada 50 zł., a na obie inne gminy po 25 zł. w. a., i nadać mu prócz tego grunt objętości przynajmniej $\frac{3}{4}$ części morga.

Na polepszenie tej dotacji zapewnił gr. kat. pleban miejscowy, ks. Mikołaj Moroziewicz na czas swego teraźniejszego urzędowania kapłańskiego roczny dodatek w kwocie 4 zł. w. a., a dzierzawca wsi *Jante Wieselberg* na czas swego zamieszkania w *Pererowie, Matijowcach* lub *Załuszu* po tej stronie Prutu również po 4 zł. w. a. rocznie.

Okazana temi ofiarami troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim, podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

(Z urzędowej części *Gazety wiedeńskiej*.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 31. maja r. b. nadać najlaskawiej woźnemu wyższego sądu krajowego w Krakowie, *Jakubowi Merk*, w uznaniu jego wieloletniej wiernej i gorliwej służby, srebrny krzyż zasługi z koroną.

Część nieurzędowa.

Lwów, 11. czerwca.

Najjaśniejszy Pan najwyższem postanowieniem z dnia 3. b. m. zatwierdził raczył prawo o szarwarkach drogowych przez sejm foralbergski zawołowane. Najwyższa sankcya odmówiona zaś została uchwałe sejmu tyrolskiego, przyznającej miastu *Insbrukowi* prawo poboru tacy od kart pobytu dla obcych i opłaty od przejeżdżających, równie jak i opłaty od małżeństw. Powodem odmowy była uwaga, iż tacy podobne gminie *Insbruckskiej* przyznane i innym gminom nie mogłyby być odmówione, takie zaś tacy sprzeciwiają się powszechnemu dobru, ścieśniając wolny obrót osób w kraju, śluby zaś małżeńskie nie mogą być przedmiotem racjonalnego podatowania.

W obec energicznych środków rządu pruskiego w stłumieniu wszelkiej opozycyi przeciwko rozporządzeniu z dnia 1. b. m. wolność druku ścieśniającego, słowa przez królewicza następcę tronu w Gdańsku wyrzeczone, zwróciły powszechną na siebie uwagę. Królewicz wyraźnie oświadczył, iż nie należał do osób rozporządzenie do doradzających, i zdaje się, iż nie przyjmuje na siebie żadnej solidarności z obecnym systemem rządu pruskiego.

Według depeszy z Paryża z dn. 8. czerwca, *La France* dowiaduje się, że 4 okręta liniowe, 3 statki przewozowe i 2 fregaty otrzymały rozkaz pójść do Meksyku wojsko i amunicyę.

Telegramy przed dwoma dniami rozesłane, donosiły, iż generał *Forey* zmuszony był do odstąpienia od oblężenia *Puebli* i zawieszenia swych operacyi do nadejścia nowych posiłków. Dziś *Monitor* paryżki w urzędowej części zamieścił wiadomości z pod *Puebli*, sięgające po dzień 27. kwietnia, które telegramom powyższym zupełnie zaprzeczają. *Monitor* zapewnia, iż oblężenie *Puebli* postępuje bez przerwy, że stan zdrowia wojsk francuzkich jest wyborny. Inne dzienniki paryżkie podają szczegółowe wiadomości z *Veraeruz* przez Anglie nadesłane, które w właściwej rubryce zamieszczamy. Pomimo tych doniesień zdaje się, iż połączenie Francuzów w Meksyku nader jest krytyczne a nawet niebezpieczne, z powodu upałów, które wnet nastaną, upałów zabójczych, dla ludzi z klimatem meksykańskim nie oswojonych. Meksykanie stawiają dzielny opór i zadali stanowczo kłam twierdzeniom dzienników, a nawet i ministrów francuzkim, jakoby lud meksykański jęczał pod nieznośnym despotyzmem, Francuzów jako wybawców przyjmować mieli, krom nielicznej garsiki, która się pod przywództwem *Markiza*, z okrucieństw swych od dawna osławionego, z Francuzami złączyła, ludność cała stoi po stronie rządu, i najmniejszej dla wojska francuzkiego sympatyi nie okazuje.

Przed jakimś czasem były konsul generałny francuzki w Meksyku, *Monlue*, wystąpił w dziennikach francuzkich przeciwko wyprawie meksykańskiej, wystawiając prawdziwy stan rzeczy w Meksyku. Rząd cesarski upatrzył w artykułach jego nadużycie urzędowego stanowiska i wytoczył mu proces przed sądem policyi poprawczej w Paryżu. Sąd po wysłuchaniu obrony p. *Monlue* zupełnie go od winy uwolnił. P. *Monlue* nie tał się z przychylnością swą dla Meksyku, w którym to kraju 22 lat spędził, dowiódł jednak, iż to, co powiedział, szczerą było prawdą, i jedynie dążyło do przekonania rządu francuzkiego o prawdziwym stanie rzeczy.

Z Londynu pod dn. 9. czerwca nadeszła depesza telegraficzna następującej osnowy: Na wczorajszym posiedzeniu izby wyższej *Earl Russell* oświadczył, że angielsko-francuskie Rosyi uczynić się mające, a na traktacie wiedeńskim oparte pokojowe propozycye względem Polski, nadeszły w sobotę do Wiednia. *Hrabia Rechberg* zasiągnie jutro zdania Cesarza. *Lord Redcliffe* przemawia za Polską niepodległą. *Earl Grey* oświadcza się za nieinterwencyę; *lordowie Ellenborough* i *Brougham* są za konstytucyę Polski pod rosyjskim księżciem krwi.

W izbie niższej *Hennessy* zapowiadał projekt do adresu względem Polski niepodległej, ponieważ Rosya złamała traktat.

Z Berny pod dn. 8. czerwca w nocy nadeszła depesza telegraficzna, że poselstwo szwajcarskie dn. 11. kwietnia przybyło do *Naugasaki*. Rząd japoński okazuje się gotowym zawrzeć traktat handlowy z Szwajcaryą.

Sprawa następstwa tronu greckiego zbliżyła się ku ostatecznemu załatwieniu. W dniu 6. b. m. *baron Gros*, poseł francuzki, *baron Brunow*, poseł rosyjski, i p. *Bille*, poseł duński, podpisali w Londynie protokół przyjęcia tronu greckiego przez księcia *Wilhelma duńskiego*. *Lord Russel* obecny był przy podpisie tego dokumentu ze strony Anglii jako minister spraw zewnętrznych. Długie wahanie się księcia *Wilhelma* i dworu duńskiego pochodziło głównie z potrzeby poprzedniego uregulowania kwestyi finansowej co do listy cywilnej, przysługującego Monarchy greckiej. Oprócz listy cywilnej przez zgromadzenie narodowe greckie w wysokości jednego miliona drachm ustanowionej, przyznano księciu *Wilhelmowi* osobistą dożywotnią dotacyę 12.000 funt. sztr. na tej drodze, iż każde z trzech mocarstw opiekuńczych ustąpiło na rzecz jego po 4000 funt. sztr. z procentów od pożyczki greckiej przypadających.

Z teatru wojny w Królestwie Polskiem donosi gazeta bydgoska, iż oddział powstańców pod dowództwem *Taczanowskiego* w dniu 31. maja przez wojsko rosyjskie pod *Brudzewem* był atakowany. Walka, której szczegóły nie są wiadome, miała być nader krwawa, i przy znacznej stracie w zabitych i rannych z obu stron skończyła się miała zupełnem rozbitiem oddziału *Taczanowskiego*. Wiele powstańców schronić się miało na terytorium pruskie, a między innemi sam *Taczanowski*, który w Poznaniu dopiero się dowiedział, iż ścigany jest listami gończemi, i dlatego wnet się ztamtąd usunął.

Czas potwierdzając wiadomość o rozbitiu oddziału *Kononowicza* i rozstrzelaniu go w Płocku, twierdzi zarazem, iż wiadomości z Litwy, a mianowicie z *Polesia litewskiego* i z powiatu *Kobryńskiego* mają być dla powstańców bardzo pomyślne. Wszakże mówiąc w ogóle o walkach, które w dniu 28., 29. i 30. maja stoczone być miały, nie wchodzi w bliższe szczegóły, nie wymienia nawet miejsca, gdzie walki stoczone były. Pewną tylko jest wiadomość o rozbitiu oddziału *Kozietłły* pod *Władykami*, który sam zginął przebijając się przez wojsko rosyjskie. Z prowincyi zabranych, z Wołynia, Podola i Ukrainy nie mamy żadnych bliższych doniesień. Wieści o zaburzeniach w głębi Rosyi za *Dnieprem*, nad *Donem* i *Wołgą* są albo zupełnie zmyślane, albo też tak nie jasne i nie pewne, iż na żadną uwagę zasługiwać nie mogą. Jedną tylko wiadomość o zaprowadzeniu straży bezpieczeństwa w Moskwie samej, jaką telegram dzisiejszy właśnie donosi, mogłaby być oznakiem pewnej obawy niepokoju w dawnej stolicy rosyjskiej.

Monarchia Austryacka

Wiedeń, 9. czerwca. (Nowiny dworu. — Pogrzeb Arcyksięcia *Maxymiliana d'Este*. — Wiadomości bieżące.) Najjaś. Pan udzielał wczoraj przed południem przez kilka godzin posłuchania i przyjmował między innymi arcypodkomorzego księcia *Wincentego Auersperga* i ministrów. W sobotę zajmie Jego Mość Cesarz pomieszkaniem letnie w *Laxenburgu*; Jej Mość Cesarzowa udaje się do *Possenhofen*, a *Cesarzewicz Rudolf* i *Arcyksiężniczka Gizela* przeniosą się do *Reichenau*.

Prezydent ministrów *Arcyksiążę Rainer* zajął w sobotę pomieszkaniem letnie w *Weillburgu*.

W *Ebenzweier* odbył się 6. b. m. pogrzeb Jego królewicz. Mości *Arcyksięcia Maxymiliana d'Este*. Aktowi żałobnemu towarzyszyli *Arcyksiążęta Karol Ludwik, Wilhelm i Karol Ferdynand*, książę i księżna *Modeny* i *hrabia Chambord* z małżonką. Kondukt postępował do odległego o ćwierć mili od *Ebenzweier* kościoła parafialnego w *Altmünster*, gdzie celebrował mszę świętą ks. biskup z *Lineu*, poczem udał się kondukt na cmentarz parafialny, gdzie

złożono zwłoki s. p. Arcyksięcia podług ostatniego rozporządzenia jego w grobowcu, na którym ma być położony tylko prosty kamień z krzyżem. Niezliczony tłum ludu zebrał się na tę ceremonię.

Siedmiogrodzki kanclerz nadworny, hrabia *Nadasdy*, powrócił wczoraj z Pesztu. — Turecki poseł, książę *Kallimachi*, wyjechał w podróż za urlopem.

Francya.

Paryż, 7. czerwca. (Doniesienia z Meksyku. — Różne wiadomości.) *Monitor* zamieścił na czele dzisiejszego buletynu następujące doniesienia: Odebrane przez Anglię wiadomości z pod Puebli idące do dnia 27. kwietnia. Obłężenie postępowało silnie. Stan zdrowia wyborny.

Wiadomość ta byłaby zaprzeczaniem telegramów donoszące przed kilkoma dniami, iż generał Forey zmuszony był do odstąpienia od obłężenia Puebli. *La France* zamieściła wiadomości jakie parowiec „Edai“, który d. 10. maja z Veracruz odpłynął, dnia 21. maja do Nowego Yorku przywiózł. Według tych wiadomości Francuzi pod dniem 2. maja zdobyli szturmem kwadrat domów przez 1800 Meksykanów broniony, Meksykanów przy tem do niewoli wziętych oddano do szeregów generała Markeze. Generał Ortega dowodzący w Puebli ma tylko mieć na jeden miesiąc żywności.

Poselstwo brazylijskie w Londynie przybyło do Paryża i bawieć będzie we Francji aż do rozpaddingu sporu między Brazylią a Anglią przez Króla belgijskiego.

La France zamieściła nader ważną wiadomość z Ameryki, iż generał unii Banks, dowodzący w Nowym Orleanie, zdobył przeszło 2 miliony worów bawełny, które niebawem do Europy przesłane być mają. Do wiadomości tej *la France* dodaje, iż w fabrykach angielskich robią przygotowania do rozpoczęcia robót wyrobów bawełnianych.

Rząd francuzki ustępując naleganiom rządu piemoneckiego zezwolił na mieszane osadzenie granicy rzymskiej przez wojska francuzkie i włoskie, dla zapobieżenia mniemanemu przejściu bandytów na terytorium neapolitańskie. Szczegóły odnoszące się do wspólnego osadzenia granicy rzymskiej, ustanowione będą przez komisję z generałów francuzkich i piemoneckich złożoną, która nie w Paryżu lecz w Turynie zebrać się ma.

W odpowiedzi na list p. Roulanda, ministra spraw kościelnych, naganiający pismo przez siedmiu biskupów i arcybiskupów francuzkich w przedmiocie wyborów w dziennikach ogłoszone, arcybiskup z Tours zamieścił teraz w dziennikach list do tegoż ministra adresowany, w którym wykazuje, iż ostrzeżenie, jakie minister biskupom udzielił, jest bez przykładu w dziejach Francji, biskupi bowiem jedynie od Papieża i od soborów uwagi względem swego postępowania przyjmować mogą, a rada stanu jedyną jest władzą pod względem cywilnym orzec mogącą, czyli biskup zakres swej władzy przekroczył. W sporze tym najzarliwsi nieprzyjaciele duchowieństwa zachowują się neutralnie, nie mogąc pochwalić postępowania ministra.

Belgia.

Bruxela, 6. czerwca. (Pojedynek Wielopolskiego.) *Independance belge* donosi, że pojedynek hrabiego Zygmunta Wielopolskiego z hrab. Xawerym Branickim, zakończył się bez rozlewu krwi. Obadwaj przeciwnicy przybyli dn. 4. b. m. o godzinie 5tej zrana w okolicę Spa, a więc nie do Szwajcaryi, świadkami hrab. Wielopolskiego byli pp. Felix Halpert i Adolf Niemojewski, świadkami zaś hr. Branickiego hr. Comminges i pułkownik Kamiński; pierwsi przybyli z Warszawy, drudzy zaś z Paryża. Rozstawiono przeciwników w odległości 25 kroków; padł jeden strzał bezskutecznie, poczem ukazał się komisarz policyi Hennet i obydwu przeciwników wraz z świadkami przyaresztował.

Włochy.

Turyn, 3. czerwca. (Różne wiadomości.) Na wczorajszym posiedzeniu izby deputowanych interpelowano ministerium względem kroków uczynionych w celu wstawienia się u rządu rosyjskiego za Włochami w niewolę wziętymi. Ministerium oświadczyło, iż uczyni co tylko będzie można i spodziewa się, że Rosya wstawienie się rządu włoskiego uwzględni.

Türr, który jak wiadomo w ostatnim czasie kręcił się po Księstwach naddunajskich, wrócić ma niebawem do Turynu.

W neapolitańskim rząd wyznaczył nagrodę 1000 lirów za ujęcie jednego z hersztów bandytów a 500 lirów za ujęcie prostego bandyty. Niemoralne to rozporządzenie spowodowało już liczne denuncjacje, które się prawie zawsze fałszywemi okazały. Pomimo tego rozporządzenie powyższe dotąd nie zostało cofnięte.

Niemcy.

(Zbiegowisko w Poznaniu.) *Poznańska gazeta* z d. 2. czerwca donosi, iż dnia 1. czerwca wieczorem około godziny jedenastej mnóstwo robotników zebrało się na moście poznańskim i odspiewali polskie pieśni rewolucyjne, w skutek czego wielkie powstało zbiegowisko. Nadeszła wnet policya lecz nie udało się jej rozpędzić zbiegowisko, śpiewacy bowiem stanowczo się opierali. Jeden z policyantów użył nawet pałasza, co jednak nie byłoby się

na nic przydało, gdyby nie kilku podoficerów i patrol wojskowy zarekwirowany policyantom nie przyniósł był pomocy i nie ułatwił im aresztowanie przywódców zbiegowiska.

Dania.

(Sprawa holsztyńska.) Z Kiel donoszą do *Jen. Kor.*, że rząd kopenhagski przy swoim nieporozumieniu z związkiem niemieckim, które sam rozżarzył zdaje się czuć tak bezpiecznym, że w niczem najmniejszych nie robi przygotowań, do stawienia oporu w razie gdyby wojska związkowe miały obsadzić Holsztyn. Czyż należałoby przypisać to powolności rządu duńskiego ku związkowi niemieckiemu? Dwunasto letnie doświadczenie okazało, że tak nie jest. Stronnictwo Danii aż po Eidere, ma mieć zamiar w najgorszym razie Holsztyn odstąpić Prusom za znacznem wynagrodzeniem pieniężnym, bo państwo Duńskie, na teraz bardzo zadłużone, potrzebuje pieniędzy, jednakowoż wiadomość ta jest tylko pogłoską niemającą żadnej podstawy.

Księstwa Naddunajskie.

(Wiadomości potoczne.) Z Belgradu piszą do *Jen. kor.* Nasza księżna przebywa ciągle w Londynie, ale ma wkrótce powrócić. Rozprawa w parlamencie angielskim nad Serbią wzniciła tu wielkie zdziwienie, chociaż wszyscy są przekonani, że tylko silna zmiana stosunków na wschodzie, mogłaby zmienić politykę angielską. Odkąd o ruchach tureckich na naszej granicy co raz więcej słychać, ćwiczenia i uzbrojenie milicyi narodowej odbywa się z podwójną gorliwością.

Celem zaprowadzenia porządnego systemu podatkowego, zaczęcie się w Serbii temi dniami spis majątku narodowego. Przed kilku miesiącami adwokaci nasi prosili o koncesję na dziennik pod tytułem *Gazeta serbska i handlowa*, ale ministerium spraw wewnętrznych odrzuciło prośbę, ponieważ przedłożony program nie podobał się.

Tureya.

(Wiadomości rozmaite.) Z Konstantynopola 1. czerwca piszą do *Jener. Kor.*: Odmienne doniesienia o krokach poczynionych przez Portę w sprawie polskiej, dadzą się łatwo pogodzić. Dywan wezwany przez mocarstwa zachodnie, aby z niemi połączył się podobnie jak Szwecya lub Włochy, oświadczył, że nie widzi się do tego uprawnionym, ponieważ nie podpisywał traktatów z r. 1815; a tak żadna właściwie nota ztąd nie odeszła; nie mniej przeto jednak dywan przestał pisemną instrukcję tureckiemu pełnomocnikowi w Petersburgu, Halilowi Baszy, aby tenże oświadczył ustnie księciu Gorczakowi wewnętrzne przekonanie Sułtana, że Car łaskawie uczyni zadość prawnym życzeniom swoich polskich poddanych. Halil Basza, który miał złe zrozumieć, odczytał księciu instrukcję, i zostawił mu odpis, z którego jednak kanclerz państwa nie mógł być należycie objaśnionym, przeto ze swojej strony polecił sprawującemu tutaj interesa, wywiedzieć się osobiście, jakiej dywan zamysła w obec Rosyi chwycić się polityki, względem sprawy polskiej. Kianił Basza, wielki wezyr, odpowiedział równie jak jego towarzyszy Aali Basza wymijająco, obadwaj bowiem oświadczyli, że o wszystkim, co powiedzieć, za stosowne uznano, przesłano już dostateczną wiadomość do Petersburga. Zbyteczna tu dodawać, że dyplomaci tureccy piszą i mówią za natchnieniem Anglii, mianowicie dowodzi tego zbyteczne szanowanie traktatów z r. 1815, które właściwie bynajmniej Portę nie obchodzą, a o których Francya tak chętnie nie chciałaby wiedzieć. — Sułtan zdawał się z początku przychylić do kilkakrotnych petycji Czerkiesów o opiekę przeciw Rosyanom, a nawet miał wojnę na myśli. Szczęściem Seraskier Fuad Basza pozyskał teraz taki nieograniczony wpływ na Sułtana, że z tej strony nie zachodzi już żadna obawa kroków nazbyt skwapliwych a nie obliczonych. Zamiast zadanej armii ofiarowano przyściśniętym mieszkańcom górskim gościnnie na ziemi otomańskiej schronienie, i rzeczywiście przy pomocy Turków, tłumy górali na Samsun i Trebizond przybywają do Anatolii, gdzie im bez kosztów ułatwiają podróż, dają miejsca na mieszkanie, budują domy. Mimo tego ci ludzie nie są jeszcze zadowoleni, a głównie uzalają się na okręta rosyjskie, krążące na morzu czarnym, które przeszkadzają im w handlu niewolnikami z Turcyą. — Powołują się przy tem na neutralność wody, ale trudno, aby Europa uwzględniła zażalenia barbarzyńców, którzy sprzedają swoje własne i kradzione dzieci.

Aclmet Wefek Effendi, jeden z cesarskich komisarzy, który miał polecenie objeżdżać prowincye, i usuwać nadużycia w administracji, jeździł się gdzie znalazły, podał się o uwolnienie z tej posady, zwątpiwszy o rezultacie swoich usiłowań, ale Abdul Azis obstał ciągle przytem, aby wytrwał i nadał. Sądzą, że ci z członków nowego stronnictwa, przyjaciół młodości Sułtana, wybrani pięciu pełnomocnicy, jednogłosem sprawozdaniem pokuszają się o obalenie ministerium. Tymczasem Fuad Basza bardzo silnie trzyma się na swoim stanowisku, i nie tak łatwo dałby się wyprzeć. Bez wątplenia utrzyma się on dopóty, dopóki będzie dostarczać w gotowiznie ogromne sumy potrzebne na utrzymanie domu cesarskiego. W swoim charakterze jako generał - adjutant Javer Ekram, jest on w ścisłym stosunku ze swoim monarchą, i równie jak wielki wezyr ma wolny wstęp do niego w każdej chwili.

Kronika.

Przedwczoraj wieczorem zdarzyło się, że komisarzowi policyi panu Grossmanowi, który w biurze swoim na drugim piątrze na przeciw teatru, chciał zdjąć kapslę z pistoletu właśnie skonfiskowanego, pistolet ten wypalił, przez co uszkodzony został wazonik stojący w oknie. Pistolet nabity był tylko prochem, inaczej strzał byłby wybił przynajmniej szybę w oknie, które było zamknięte. Mylnie więc doniosła „Gazeta Narodowa“ w wczorajszej kronice, że „kula trafiła w wazonki i po nad głowę przechodzących przeleciała przez ulicę.“ Prawą jest, że w chwili gdy padł wystrzał, Jego Excelencyja Namieśnik przechodził ulicą teatralną i usłyszawszy dołonacę wszedł do gmachu policyi, by się dowiedzieć, co się stało; i zład mogła powstać chwilowo najniebezpieczniejsza zresztą pogłoska brukowa o jakimś nizezemnym zamachu.

(Morderstwo.) W nocy z 1. na 2. b. m. popełnione zostało okropne morderstwo w karczmie leśnej w linkowcach w obwodzie czortkowskim na rodzinie izraelskiej szynkarza Arona Rosenblatta. Zamordowani zostali: rzeczony szynkarz, jego żona i dwóch dorosłych synów, tylko jedno dwuletnie dziecko zostało przy życiu. Zbrodnia ta została popełniona dla rabunku, a przedsięwzięte niezwłocznie śledztwo wykryło już sprawców zbrodni i wszystkie zrabowane rzeczy w sąsiedniej wsi w Oleśniach.

(Budżet seraju sultanskiego w Stambule.) Podczas ostatniej rozprawy nad Turcyą w izbie niższej p. Cochrane podał ciekawe szczegóły o niektórych miesięcznych wydatkach seraju sultanskiego. Na próbę podamy z nich następujące: wydatki na kuchnię 600.000 franków, dla 36 faworytek pierwszego rzędu; różne wydatki 1,750.000 franków, utrzymanie 1780 kobiet do usługi 450.000 franków; utrzymanie 2300 służących i odźwiernych 375.000 franków; utrzymanie osób do prowadzenia na przechadzkę 16 kobiet pierwszego rzędu 175.000 franków; pensye miesięczne kobiet, które już opuściły seraj 2 miliony franków. W ogóle miesięcznie 5,350.000 franków dla 3. dam faworytek sultanskich i 1780 dam drugiego rzędu.

— W Sztokholmie przygotowuje się wystawa Skandynawska. Myśl jej powziął sam król szwedzki i brata swego naznacza przyszłym prezesem jej. Będzie to zapewne zebranie płodów natury, przemysłu i sztuki wszystkich krajów skandynawskich i nowy środek zbliżenia narodów tych, które niedawno jeszcze dzieliły braterskie waśnie, dziś łączy coraz ściślej myśl zupełnego zjednoczenia.

(Spahowie) z prowincyi Algieru i Oranu przybyli z kol-i do Paryża, dopełniając szwadronu złożonego ze spahów Konstantyny, który ma stę załogą w stolicy. Składa się on cały z dwunastu oficerów, sta ośmdziesięciu żołnierzy i 200 kilkudziesięciu koni. Dowodzi nim p. Martine, szef szwadronu w 1 palku spahów algierskich. W liczbie wymienionej nie zajęci są tak zwani „Biskri“ służący, a postaremu u nas „ciury“, wojskowe.

Batalion strzelców, który razem ze szwadronem Spahów należy do załogi miasta Paryża, ma 30 kilku oficerów i 600 żołnierzy. Spahowie stoją w koszarach Bonaparte nad wybrzeżem d'Orsay; turkosy od ulicy de Lille.

Ubiór i uzbrojenie przybyłych Spahów, mało się różni od poprzedzających.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 9. czerwca. Na naszym wczorajszym targu było wystawionych na sprzedaż 119 sztuk wołów, a mianowicie z Dawidowa dwa stada po 8 i 7 sztuk, z Bóbrki 12 sztuk, z Zbaraża 44, z Boroszczowa 48 sztuk. Z tych sprzedano 27 sztuk, i płacono za sztukę, wazącą 330 ℥ mięsa i 36 ℥ łożu, 71 zł. 50 c., a za sztukę wazącą 380 ℥ mięsa i 80 ℥ łożu 95 zł.

Przemysł, 6. czerwca. W drugiej połowie z. m. były na targach w tutejszych obwodach następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:											
	Przemysł		Jarosław		Jaworów		Mościska		Sąd. Wieszni		Nizankiewicz	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
walutą austriacką												
Mec pszenicy . . .	3	35	4	25	3	70	3	20	2	95	2	90
„ żyta . . .	1	82	2	25	1	80	1	80	1	62	2	.
„ jęczmienia . .	1	47	1	80	1	50	1	60	1	55	1	30
„ owsa . . .	1	40	1	51	1	40	1	52	1	17	1	10
„ bieżki . . .	2	32	1	80	1	80		50	1	62	.	.
„ kukurudzy
„ ziemniaków . .	.	90	.	90	1	.	1	.	.	80	.	.
Celtnar siana . . .	1	47	1	20	1	10	1	5	1	10	1	10
„ wełny	98
„ nasienia koniczu	.	.	32
Sąd. drzewa twardego	6	87	7	.	8	.	7	50	7	.	7	60
„ miękkiego . .	5	.	6	.	5	50	5	50	5	.	6	20
Funt mięsa wołowego	.	17	.	14	.	13	.	14	.	14	.	15
Mas okowity . .	.	60	.	88	.	60	.	80	.	70	.	95

(Zgromadzenie weterynarzy.)

Zgromadzenie międzynarodowe weterynarzy w Hamburgu, oznaczone na czas od dnia 14. do 20. lipca w 1863 r. Rok upłyniony zostawił pamiętną w dziejach weterynaryi kartę, o obchodzie stuletniej rocznicy założenia pierwszej w Europie szkoły weterynaryjnej, jaką uczony Francuz Klaudiusz Bourgelat otworzył w Lyonie dnia 2. stycznia 1762 r.

Jeżeli pierwszy ten zakład kształcenia w nauce do owego czasu nader mało rozwiniętej, owszem wcale prawie nieznaney, mógł wkrótce stać się przykładem dla wszystkich niemal Europy krajów do utworzenia podobnych u siebie: i jeżeli weterynaryja w ciągu tak krótkiego czasu, bo w ciągu rzec można jednego wieku, mogła się wydobyć na stanowisko systematycznej a w praktycznym względzie tak użytecznej nauki, na jakim się już obecnie znajduje, to zaiste dziwić się wcale nie można, iż umiejętność ta, w usiłowaniach do coraz wyższego rozwoju nie pomija już obecnie nic, co może popierać jej postęp, co może ułotować jej bliższą drogę w zdążaniu do utrwalenia dobrobytu ogółu.

Myśla tą uznaliśmy stosownem wyprzedzić wiadomość o zjeździe międzynarodowym weterynarzy, na który za pośrednictwem prasy zagranicznej. (obacz „Wochenschrift für Thierheilkunde und Viehzucht itp.“ Nr. 16. z r. b.) — angielski profesor weterynaryi Jan Gamgee zaprasza profesorów weterynaryi i w ogóle weterynarzy wszystkich krajów do Hamburga na czas od dnia 14. do 20. lipca r. b.

Cel główny obecnego zjazdu jest rzeczywiście wielce ważny; zmierza bowiem do obmyślenia stosownego a wszystkim krajom Europy wspólnego systemu ochrony od chorób panujących (Seuchen), od chorób, które, jak słusznie mówi p. Gamgee, są źródłem tylu dla nas dolegliwości, niedostatków, oraz epidemii.

Dla osiągnięcia tak ważnego założenia, zadanem jest w ogłoszeniu, o jakim mowa, aby rozprawy przez weterynarzy wniesione lub nadesłane mogły dać gronu obradującemu ile możności wielostronne objaśnienia punktów następujących:

1) O obwodach lub okręgach, w których się zdarzają zarazy w kraju, o jakim mowa w rozprawie.

2) O bydle rzeźnem do kraju tego sprowadzonym i zeń wyprawianym, oraz w kierunku, w jakim się tam rozszerzają choroby zaraźliwe.

3) O środkach, jakie autor rozprawy uznaje za najskuteczniejsze przeciw chorobie traktowanej.

Oprócz zaś wskazanego głównego przedmiotu będą mogły być czytane w czasie zebrania, i rozprawy oryginalne w rzeczach dotyczących wszystkich innych gałęzi nauki weterynaryjnej.

Podając tę wiadomość i upraszając prasę peryodyczną wszystkich krajów, aby stosowną o niej uczyniła wzmiankę w swych piśmiech, p. Gamgee wzywa mających zamiar przyjęcia udziału w zebraniu, aby zechcieli znieść się za pośrednictwem korespondencyi, albo z nim pod adresem: „John Gamgee, professor in the new Veterinary College, 12 Castle Terrace, Edinburgh“, albo z powszechnie znanym i szanowanym profesorem Hering w Sztutgardzie.

Trudno przewidzieć, jakie zjazd zamierzony wyda rezultaty i jakie z nich w drodze praktycznej, korzyści wynikną. Wszelako uwzględniając: że narody uczonych w każdym razie bez wpływu na postęp umiejętności pozostać nie mogą, i że głównym celem zjazdu jest przedmiot nader ważny i żywo wszystkie społeczeństwa obchodzący, możemy mieć niepłonną nadzieję, iż grono przybyłych na konferencję będzie liczne; spodziewać się bowiem wypada, iż oprócz weterynarzy z własnej pobudki przybyłych, nie braknie reprezentantów weterynaryjnych rozmaitych krajów, delegowanych tak przez władze o dobrobyt ludności dbałe, jako i przez Towarzystwo weterynaryjne i rolnicze. Spodziewać się zaś można liczego zjazdu weterynarzy w Hamburgu tem bardziej, że obok narad wspomnianych zdarza się sposobność odniesienia korzyści dla nauki, oraz dla praktycznej hodowli z wystawy powszechnej zwierząt gospodarskich, która jednocześnie w pomienionem mieście odbywać się będzie.

Co do nas, przychodzi z zalem wątpić, abyśmy na obecnym zjeździe mieli w szanownym gronie obradujących swego reprezentanta weterynaryjnego; załujemy zaś tego tem bardziej, iż zasadnie możemy przypuścić, że współudział naszych weterynarzy w rozbiórce kwestyi ochrony od księgosuszu, — od tej kleski, która do nas tak często wkracza z prowincyj południowo-wschodnich Rosyi, jako oparty na praktycznej znajomości rzeczy mógłby nie mało się przyczynić do zbliżenia się do celu, z którego rozumie się i my sami, korzyści byśmy odnieśli.

(G. P.)

Najświeższa pocztą.

Kraków, 10. czerwca. Wczoraj odstawiono tu ze Lwowa ośmiu powstańców i ochotników powstańczych, a w tutejszym dworcu kolei aresztowano 3. Dzisiejszej nocy przytrzymano 6 w Podgórzu.

Wczorajszej nocy wysłano patrol woj kowe na przedmieście Piasek i do sąsiednich włości Nowej wsi, Czarnej wsi i Łobzowa. Na polach w Czarnej wsi patrol wojskowy napotkał otwartą szopę, z której kilka osób z największym pospiechem zaczęło uciekać. Gdy zaś ci uciekający pomimo kilkakrotnego wołania dowódcy patrolu nie chcieli się zatrzymać, patrol dał 3 razy ognia na postrach, w skutek czego dwaj z uciekających stanęli i zostali aresztowani.

Turyń, 9. czerwca. Margrabia Pepoli przybył do Turyń, i dla interesów familijnych zabawił kilka dni we Włoszech.

Rzym, 9. czerwca. Osservatore zaprzecza mowie lorda Palmerstona względem kazania księdza Carei. Kilka osób, które były na tem kazaniu, zrobiły u notaryusza deklarację zaprzeczającą słowom Palmerstona, i posłały swoje oświadczenia p. Mr. Bowyer.

Berlin, dnia 9. czerwca. Według doniesień prywatnych z Petersburga rada gminna w Moskwie postanowiła utworzyć zbrojną

